

ዳግማዊ ሶሎሞን በሼራተን አዲስ

ነጻነት ዘገቤ

ዛሬ የፈረንጆቹ አዲስ ዓመት ዋዜማ ነው። ከጓደኞቹ ጋር ስጫወት አምሸቼ ቤቴ ስገባ ቤተሰቤና ጎረቤቶቼ በኔ ቤት ውስጥ ቡና እየጠጡ በአዲስ አበባ ሼራተን የሚከናወነውን የፈረንጆች አዲስ ዓመት ዋዜማ የቀጥታ ዝግጅት በኢሕአዴግ ቲቪ እየተመለከቱ ደረሰኩ። እኔም መቼም አያርመኝምና ከነሱ ጋር ለጥቂት ጊዜ ቁጭ ብል የሚያቅለሽልሽና የሚገለግ ዝግጅት ከዚያው የሃይቲ መንደር መቅረቡ ቀጠለ። እኔም መናደዴን ቀጠልኩ። ስለሃይተው ጉዳይ ካልተዘነጋኝ ዘቀቅ ሲል ማውሳቴ አይቀርም። ለማንኛውም በቅድሚያ እንኩዋን ለሁሉም በዓላት በሠላም አደረሳችሁ።

ለአፍታ በተከታተልኩት የቀጥታ የዕብዶች የሚመስል ዝግጅት የታዘብኩትን ታዲያን ለናንተ ላስተላልፍ ተጣደፍኩ። እናም ብታጥርም እነሆ፤

ሔለን በርሔ ትባላለች ያሉኝ «ዘፋኝ» እንደቆርቆሮ እንደተንኳኳች ሁለት ዘፈን ያለ አንዳች የተመልካች ድጋፍና ጭብጨባ - ሲያውም የሞራል ግዳፍ ማለትም ድጋፍ ክፋኛ እንዳማራት በራስ ስምሽ ተማጽኖ እንደለመነች - ተራዋን ጨርሳ ለባለተራው አኪረ ሰባራ ቀፎ ሞዛቂ በማስረከብ ከመድረክ ወረደች። በርስዋ ፋንታም ዳግማዊ ሶሎሞን፤ «የዜማ የቅኔ . . .የደጋጎች አገር» እያለ የተቀደደ ከበሮ በሚበልጠው ጎጋ ድምጽ ይንኩራኮር ጀመር። መቼም ነገሩ ሲያልቅ አያምር እንዲሉ ነውና የሀገር አድባር ሳትከዳው በዚያ ዱሮውንም ቢሆን እንደነገሩ ወደን በተቀበልነው ግን ለክፉ የማይሰጥ በነበረ ድምጹ ስንትና ስንት ወጣቶችን እንዳላስጨፈረ የቱጃሩን ዕውቅ መሸታ ቤት በአንዴውኑ ወደ ልቅሶ ቤትነት ለወጠውና አረፈው። እኔም ስለሱ አፈርኩ። እውነቱን ነው አንጀቱን በላኝ። በሀገራችን የገባ ሾተላይ መቼስ ልዩ ነው። ይዘብ እርግማን ወንጀለኞችን በሚያፋፋባት ሀገራችን አንዳንዴ እንደዚህ ዓይነት መጥፎ አጋጣሚዎችን መታዘብ ያልተለመደ አይደለምና የዚህ አርቲስት መዋረድ ከሕዝብ ልብ ተነቅሮ የመተፋት ውጤት ነው ቢባል ብዙም ስህተት የለውም። ንዋይ ለንዋይ ሲል እንዲያ ሲዋረድ ከማየት ዱሮ እንደማውቀው ወይ እሱ ወይ እኔ ቀድመን ብንሞትስ? አልኩና የሁለታችንን ዕድል አማረርኩ። እሺ ፤ እሱስ ይቅር ይሁን ግዴላም ይቆይ፤ እኔ ብጥትለትስ? በእጅ አዙር የወያኔው ሺህ ክፍያም ይሁን በራሱ ከፍሎ የገባው ታዳሚ ሁሉ የዘመዱን ሞት የተረዳ ያህል - ንዋይ ሀብል ድምጹ እስኪበጠስ እያንቋረረ ጸጥ እረጭ ማለቱ ያስተዛዘባል። የሔልን ደግሞ ከንዋይም ይብላል፤ ደግነቱ የርሱዋ ጊዜ ሕዝቡን አላሳዩንም። ይህም መድልዎ መሆኑ ነው። የደበበ ልጅና የበርሔ ልጅ በወቅቱ የኢትዮጵያ የፖለቲካ ምህዳር እኩል ቦታ የላቸውማ! ማፈሪያ የመንግሥት ሥርዓት ከማፈሪያ አሸርጋጅና አንፋሽ አጎንባሽ ዜጎች ጋር ሲገጣጠም እንደዚህ ያለ ጉድ ይታያል።

ከሁሉም የሚያናድደው «ለዚህ ያበቁኝን እገልጬን እንዳልውጣቸው እግራቸው ይንጠለጠልብኛል፤ እንዳላዘላቸው ይከብዱኛል ሰውም ይስቅብኛል፤ ብቻ በጭብጨባ እኔን ሆናችሁና እኔን መስላችሁ አመስግኑልኝ» ማለቱ ነው። ዱሮውንስ ማን ከለከለው? ወንድሙ ሶሎሞን ተካልኝ የክህደት በሩን እስኪከፍትለት ነበር የሚጠብቀው? ግን ግን እናንተዬ ዛሬ ድምጹ እንዴትና ለምን ከዳው? ወይንስ ዱሮውንም ቆርቆሮ ነበር? ከአንጅት ነው የምለው ዘፈነ ሳይሆን አለቀሰ ለማለት እንኩዋን አይቻልም፤ እንዴ? ስንትና ስንት የዱሮ አልቃሾችና ሙሾ አውራጆች እኮ በስንት ጣማቸው? ንዋይን ምን ነካው? ኢትዮጵያውያኑ የዘፈን አማልክት ከዱት ይሆን? በትናጋው ከመጡበት መቼስ ጉድ ነው! ግፍም ጭምር እንጂ ነው። በኢትዮጵያ እንደሆነ ሐመር መኪና ማከራየት አልተጀመረ ምን ሠርቶ ቤተሰቡን እህል ወሃ ያቃምሳል? ብትሰሙት እኮ እናንተም ታዘኩለት ነበረ። የምቀኝነት ብቻ እንዳይመስላችሁ፤ እውነቱንም ነው። ይህን የምለው ለምን እንደሆነ አንዳንዶች ነቁ ማለታችሁን እገምታለሁ።

የሚገርመው ይህን መሰል ኳኳቴ ለማየትና ለማዳመጥ የሚከፈለው ገንዘብ የኔን የወር ደመወዝ እጥፍ ድርብ የሚያስከነዳ መሆኑ ነው - የኢትዮጵያ ብር 2000.00! ምግብና መጠጥ የሚጨምርና የማይጨምር መሆኑን ግን አታስዋሹኝ አልሰማሁም። ያለው ማማሩ ማለት እንዲህ ነው። ኑሮው

በየቀኑ ሽቅብ እየጓነ በአንዲት የድሆች ድሃ ሀገር በዋና ከተማዋ እምብርት ላይ ይህን የመሰለ አሥረሽ ምቹው መታዘብ ከግርምት በላይ ነው። ይህ ሁሉ ገንዘብ በላብና በጉልበት ቢመጣ አይቆይም ነበር፤ በላብ የሚመጣ ገንዘብም አልባሌ አይወጣም ተብሎ ይገመታል። ግን በአብዛኛው በዝርፊያና ንጥቂያ ነው። በጉቦና በማጭበርበር እንዲሁም ከህግ ውጭ በሚደረግ የንግድ ልውውጥም የሚገበሰበሰው ገንዘብ ቀላል አይደለም። ዘመኑ የብላ ተባላ ከሆነ በግምት 20 ዓመት ሊሞላን ነው። «ሥራ ምን ያደርጋል» ከተባለ ቆይ። እኔ ሥንት ዓመት ነጋ ጠባ ሠርቼ ምን አተረፍኩ? ምንም! ድህነትና ጥቂት ልጆች ብቻ። ከሴቶቹ ልጆቹ ለአቅመ - ዱባይና ቤይሩት ቀድመው የሚደርሱትን ወይም ከወንዶቹ ልጆቹ ለአካለ - ሱዳንና ከተቻለም ለአቅመ-አሜሪካ የሚደርሱትን በደላላ ልኬ የጡረታ ዋስትናየን ለማስከበር ከማለም ውጭ በሀገሪ ምን ተጠቀምኩ? እኔ በመንግሥት መ/ቤት ተቀጥራ ደመወዝ ስበላ በነበርኩበት ጊዜ ከዩንቨርስቲ የዜርፎር ካሬ አምልጠው ደደቢት በረሃ የገቡ አሠላጦች ቢሊዮኔር ሲሆኑ እኔ ከዱሮው ኑሮየ እጅግ ቁልቁል ተሸቀንጥራ በምን ዓይነት አሣር ውስጥ እንደምኖር እኔና የላይኛው ነን የምናውቅ። ግን ይሁን - አላማርርም በሎካል ያ ባለፕራይ መኪና ዘፋኝ። ምነው ዛሬ በምቀኝነት ተለክሬ አመሽሁ ባካችሁ? ኤዲያ! «የዘሬን ብተው ያንዘርዘረኝ» አሉ?

ሀገራችን እንደሃይቲ ከሆነች ሰነበተች። የሚቀረን እንደሃይቲ መሆን ነው። አትዘባርቅ እንዳትሉኝ። ነገሩ ወዲህ ነው። የሃይቲን ብሔራዊ ሀብት የሚቆጣጠሩት ከሕዝቡ ሁለት በመቶ ናቸው ይባላል። በአንጻራዊነት ጥሩ ኑሮ የሚኖሩት ደግሞ ከጠቅላላው ሕዝብ ከአምስት በመቶ አይበልጡም። ቀሪው 95 በመቶ የሚሆነው ሕዝብ ልክ እንደኛው የኑዋሪ አኗኗሪ ነው - የሀብታሞቹን ችግር እይተቸገረ፤ የሀብታሞቹን ድህነት እየደኸዩ አንድዬ ና እስቲለው ብቻ የሚንጠራውዝ ግዑዝ ቢጤ። በዚያ ላይ ደግሞ አብዛኛው ሕዝብ የባዕድ አምልኮ ልክፍተኛ ነው። ሁሉም ተደማምሮ በምድሪቷ ላይ ተፈጥሮና አምላክ ተመሳጥረው ባስከተሉት መቅሰፍት ሳቢያ ባለፈው ዓመት የወረደባቸውን ዕልቂት ለመመልከት «ወርቃማ ዕድል» ልናገኝ ችለናል - ያለ ክፍያ። ግን ማን ሊማር? የፈጣሪን ኃያልነትና የማይቀር ፍርድስ ማን ሊያስተውል? የሃጢያት ዋጋ ሞት ነውና ሃጢያት ላይ ወንጀልና ሙስና ሲታከልበት ምን ሊከተል እንደሚችል ከሃይቲ በላይ ሕያው ምስክር ሊኖር አይችልም። ስለዚህም ነው በምግባር እኛም የሃይቲን ሕዝብ እንደምንመስልና በቅጣት ግን በለዩለት መልኩ እንደነሱ ሊደርስብን የሚገባ ከፍተኛ መቅሰፍት መኖሩን ለማጠየቅ ስል ከፍ ሲል ቅኔ ቢጤ ልቀኝ የዳዳሁት - እንዳቅሚቲ። አውድማው ተለቅልቆ አልቀኛል፤ የሚቀረው ውቁያውና አዝመራውን እንደየአቅማችንና እንደየአስተዋፅዖቶችን የየመክሊታችንን መውሰድ ብቻ ነው። ዛሬ የሚጨፍር ይጨፍር - ነገ መጨፈር አይኖር ይሆናል። ዛሬ የሚመዘብርና ድሆችን ራቁት የሚያስኬድ ይመዝብር ራቁታችንንም ያስኪድ - ነገ ይህ ዕድል ላይኖር ይችላልና። ዛሬ በኔ ላብና ወዝ ሸራተንን ቀርቶ እንደደቡብ አፍሪካዊው የመጀመሪያው የሕዋ ቱሪስት ቱጃር እንደደቡብ ቲቶ ጨረቃን ይጎብኝ - ነገ ይህን ማለፊያ አጋጣሚ ላያገኘው ቢችል ጸጸቱ ከቅንጭላቱ ወይም ከጭንቅላቱ አይወጣለትምና። የሚጨፍር ይጨፍር - የሚቆዝም ይቆዝም- የሚያለቅስም ያልቅስ። ሁሉም ዋጋቸውን አያጡም። ባለሐመሩ ወንድሜ ግን . . . እንደሠራ አይገድል አሉ? አይ ይህች አንድ እንጀራ? ከቶ ስንቱን ታሳይናለሽ? ለነገሩ ገና ምኑን ዐየንና? ማብቂያው ሲቃረብ ገና ብዙ አስገራሚ ሁኔታዎችን ልንታዘብ እንገደዳለን። አሁን ጊዜው በተለመደው ዓለማዊ ጥላይ የፍጻሜው መጀመሪያ ቢባል አሳምሮ ያስኬዳል። «ይህን የክህደትና የእምነት ምክነት ዘመን በሽልም የሚያልፉ ጥንቁቅ ዜጎች ብፁዓን ናቸው፤ ከጽናታቸው አድማስ ባሻገር በዳግም ትንሣዔዎ የክብር አክሊል የምትቀዳጀዋን የወል ሀገር ታላቋን ኢትዮጵያ ይወርሳሉና» ይሉ ነበር ቀደምት አበው። ቃላቸው ሥሙር ይሁን፤ አሜን።

አንድ መጽሐፍ እንዲህ ይላል፤ «ገንዘብ እናትንና ሀገርን ብቻ ሳይሆን ራስንም ያስከዳል!» የትኛው መጽሐፍ? አታስዋሹኝ አሁን ከመሽ በሁዋላ ትዝ አይለኝም። ግን ከዚህ ይሰውር - በድጋሚ አሜን። ይሁንልኝ ያለ ይሆንለታል ይላልና መጽሐፈ ተዓምረ ማርያም - እንሠልሠው - አሜን ይሁንልን!